

Nr 190.

Av friherre **Beck-Friis m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § 3 mom. samt 12 och 30 §§ skogsvårdslagen den 15 juni 1923 (nr 212) m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 94, med förslag till ändrad lydelse av 2 § 3 mom. samt 12 och 30 §§ skogsvårdslagen den 15 juni 1923 (nr 212) m. m. föreslås, bland annat, inrättande av ett statligt centralorgan för skogsvården, benämnt skogsstyrelsen. I spetsen för denna skall stå en chef, som utövar ledningen av styrelsen, samt vid hans sida fyra av Kungl. Maj:t förordnade ledamöter, vilka företräda speciell sakkunskap inom skilda skogliga områden. Efter skogsstyrelsens tillkomst skulle det nuvarande centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund upphöra.

Starka betänkligheter måste givetvis yppas mot tillskapande av en sådan övermyndighet för skogsvårdsstyrelserna, varom här är fråga. Man kunde nämligen befara, att skogsstyrelsen i sin verksamhet komme att hämma skogsvårdsstyrelsernas handlingsfrihet, initiativmöjligheter och anpassningsförmåga, till allvarligt men för arbetet å skogsbrukets förkovran. Det råder ingen tvekan om att det just är nämnda faktorer, som utgöra nyckeln till att skogsvårdsstyrelserna kunnat — såsom allmänt erkännes — framgångsrikt fylla sina krävande uppgifter. Jämväl för framtiden torde det vara ett oeftergivligt villkor för ett gott resultat av deras strävanden, att de få arbeta utan obehörigt tvång. På grund av den risk för skadlig byråkratisering och stelhet i tjänsteutövningen, inrättandet av en central statlig tillsynsmyndighet innebure för skogsvårdsstyrelserna, ha vi därför övervägt att yrka avslag på Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition. Det enskilda skogsbrukets behov av förstärkt representation i statsförvaltningen skulle då kunna tillgodoses genom en utbyggnad av den nuvarande organisationen med nyssnämnda centralråd som kärna.

Av vissa skäl ha vi emellertid underlåtit detta. Till motivering härav få vi hänvisa till följande uttalande beträffande skogsvårdsstyrelserna av föredragande departementschefen i propositionen (sid. 40—41):

»Alltsedan sin tillkomst ha dessa styrelser på ett i stort sett mycket tjänstfullt sätt fullgjort sin ofta svåra uppgift att å ena sidan befrämja skogsvården och utveckla intresset för densamma och å andra sidan såsom fiskalisk myndighet bevaka statsintresset i fråga om skogsskötseln å de enskilda

skogarna. Styrelserna ha vid handhavandet av sina uppgifter åtnjutit stor handlingsfrihet och fritt utrymme för det egna initiativet. Detta torde även i framtiden böra bli förhållandet. Att inpressa skogsvårdsstyrelserna i byråkratiska former eller försätta dem i någon beroende tjänstemannaställning i förhållande till staten bör icke ifrågakomma. Styrelserna böra vara ett uttryck för det samlade skogsvårdsintresset i orten och böra därför så långt det är möjligt och lämpligt verka fritt och självständigt.»

Det synes oss uppenbart, att nödvändigheten att åt skogsvårdsstyrelserna *nu och framgent* bevara en fri och obunden ställning här med sådan skärpa och övertygelse fastslagits, att någon osäkerhet om gestaltningen av det inbördes förhållandet mellan skogsstyrelsen och skogsvårdsstyrelserna ej kan uppstå. Under denna klart deklarerade förutsättning anse vi oss kunna, med hänsyn till åtgärdens stora betydelse för skogsnäringen, tillstyrka att skogsstyrelsen inrättas.

Vi ha dock i ett hänseende en från propositionen avvikande uppfattning. Sålunda bör det enligt vårt förmenande vara av största värde att åvägbringa och vidmakthålla en omedelbar förbindelse mellan skogsstyrelsen och skogsvårdsstyrelserna. Detta torde enklast ske därigenom, att skogsvårdsstyrelserna medgivas rätt att gemensamt utse två av skogsstyrelsens ledamöter. Härigenom tillförsäkras skogsvårdsstyrelserna ett visst, ehuru icke avgörande inflytande i skogsstyrelsen, varjämte garantierna för en ändamålsenlig sammansättning av denna ökas. Valrätten torde böra utövas på sätt Kungl. Maj:t finner lämpligt. Vi vilja i förevarande samband bringa i erinran ett uttalande i propositionen, nämligen att skogsstyrelsen tid efter annan bör sammankalla representanter för skogsvårdsstyrelserna till överläggningar. Det kan måhända finnas lämpligt, att valförrättning äger rum vid dylikt tillfälle.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi,

att sådan ändring i Kungl. Maj:ts förenämnda proposition vidtages, att skogsvårdsstyrelserna må utse två av ledamöterna i skogsstyrelsen.

Stockholm den 7 mars 1941.

Carl Beck-Friis.

Carl Sundberg.

J. B. Johansson.

William Nisser.